

Üstad, dokuz yaşından beri görmemiş olduğu validesiyle, acaba mektuplaşarak mı sıla-i rahim vazifesini yerine getirmiş?

Sıla-i rahmin birkaç derecesi vardır. **En aşağı derecesi** akrabalarımıza karşı tatlı sözlü, güler yüzlü olmak; karşılaştığımızda selâmlaşmayı, hâl hatır sormayı ihmâl etmemek; dâima kendileri hakkında iyi şeyler düşünmek ve hayır dilemektir.

İkinci derece de ziyâretlerine gitmek ve çeşitli konularda yardımlarına koşmaktır. Bunlar daha çok bedenî hizmetlerdir. Özellikle yaşlıları zaman zaman yoklayarak, yapılacak işleri varsa onları takib etmek kendilerini sevindirecektir.

Sıla-i rahmin üçüncü derecesi, akrabalara malî yardım ve destek sağlamaktır.

Zamanımızda hayat şartları zorlaştığından dolayı, eski zamanlardaki gibi birebir ziyaret çoğu zaman mümkün olmayabilir. Bu durumda ya bir telefonla ya telefon mesajıyla veya mektupla da olsa bir nebze bu sıla-i rahim gerçekleştirilebilir. Nitekim Bediüzzaman Hazretleri "**Bir şey bütün bütün elde edimese de bütün bütün de terkedilmez.**" şeklindeki dusturu bu mevzuya tatbik edilebilir.

Bediüzzaman Hazretlerinin gerek yaşamış olduğu şartlar, gerekse ilme olan iştiyaki ve zamanın hadiseleri ve tarraka ve görümleri onu ailesinden cüda kılmış. Buna rağmen mektup yazmak pek âdeti olmadığı halde, sıla-i rahimin tahakku için, birkaç mektup yazıp anne babasına göndermiştir.

Yukarıda da ifade ettiğimiz üzere sıla-i rahimin değişik usulleri olabilir. Kendilerinin İslam için yapmış oldukları hizmet ve bu eserleri yazıp milyonlarca gencin, insanın imanının kurtulmasına vesile olması hasebiyle aile efradına, en güzel sıla-i rahmi onların kabirlerine bol bol nur göndererek, bu sıla-i rahimi en güzel şekilde gerçekleştirdiği kanaatindeyiz. Zaten sıla-i rahimden maksad, onların rızalarını almak, ahiret boyutunda onların imanının kurtulmasına yardımcı olmaya olduğuna göre, Bediüzzaman ve eserleri bunu en âlâ derecede yapmış olduğu kanaatindeyiz.